

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 13ης Δεκεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση T-397/02,

Arla Foods AMBA, με έδρα το Viby (Δανία),

Løgismose A/S, με έδρα το Broby (Δανία),

Nordex Food A/S, με έδρα το Dronninglund (Δανία),

Sinai Landmejeri, με έδρα το Broby,

Andelsmejeriet Sædager, με έδρα το Hobro (Δανία),

Søvind Mejeri, με έδρα το Horsens (Δανία),

Steensgaard Herregårdsmejeri, με έδρα το Millinge (Δανία),

Mejeriet Grambogård I/S, με έδρα το Tommerup (Δανία),

Kirkeby Cheese Export, με έδρα το Svendborg (Δανία),

εκπροσωπούμενες από τον G. Lett, avocat,

προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η δανική.

υποστηριζόμενες από το

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας,
εκπροσωπούμενο από την P. Ormond, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους
H. Stønlbæk, J. Iglesias Buhigues και την A.-M. Rouchaud-Joët, με τόπο επιδόσεων
στο Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Β. Κοντόλαιμο, τον Ι. Χαλκιά
και τη Μ. Τασσοπούλου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και από τον

Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων (ΣΕΒΓΑΠ), με
έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενο από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο,

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1829/2002 της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2002, που τροποποιεί το παράρτημα του κανονισμού 1107/96 (ΕΚ) όσον αφορά την ονομασία «φέτα» (ΕΕ L 277, σ. 10),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, J. Azizi και την E. Cremona, δικαστές,
γραμματέας: E. Coulon,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), θεσπίζει, με το άρθρο του 1, τους κανόνες περί κοινοτικής προστασίας των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων, της οποίας μπορούν να τύχουν ορισμένα γεωργικά προϊόντα και ορισμένα τρόφιμα.

- 2 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η «ονομασία προέλευσης» είναι «το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου:

— που κατάγεται από αυτή την περιοχή, το συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή

και

— του οποίου η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά οφείλονται κυρίως ή αποκλειστικά στο γεωγραφικό περιβάλλον που περιλαμβάνει τους φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες, και του οποίου η παραγωγή, η μεταποίηση και η επεξεργασία λαμβάνουν χώρα στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή».

- 3 Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«Θεωρούνται ωσαύτως ως ονομασίες προέλευσης ορισμένες παραδοσιακές, γεωγραφικές ή μη, ονομασίες που περιγράφουν γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο καταγωγής μιας περιοχής ή ενός συγκεκριμένου τόπου και το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2[, στοιχείο α',] δεύτερη περίπτωση.»

- 4 Κατά το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού, οι ονομασίες που έχουν καταστεί κοινές δεν καταχωρίζονται. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «ονομασία που έχει καταστεί κοινή» νοείται η ονομασία ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου το οποίο, αν και αναφέρεται στον τόπο ή την περιοχή όπου το εν λόγω γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο έχει αρχικώς κυκλοφορήσει στο εμπόριο, έχει πλέον καταστεί κοινό όνομα ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου.
- 5 Για να διαπιστωθεί αν μια ονομασία έχει καταστεί κοινή, λαμβάνονται υπόψη όλοι οι παράγοντες, και ιδίως:
- η υφισταμένη κατάσταση στο κράτος μέλος καταγωγής της ονομασίας και στις περιοχές κατανάλωσης,
 - η κατάσταση που επικρατεί σε άλλα κράτη μέλη,
 - η οικεία, εθνική ή κοινοτική, νομοθεσία.
- 6 Η καταχώριση ως προστατευομένης της ονομασίας προελεύσεως ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου οφείλει, συναφώς, να πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει ο βασικός κανονισμός και, ειδικότερα, να ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές που ορίζει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Η καταχώριση αυτή παρέχει στην εν λόγω ονομασία κοινοτική προστασία.

- 7 Τα άρθρα 5 έως 7 του βασικού κανονισμού θεσπίζουν διαδικασία καταχώρισης μιας ονομασίας, την καλούμενη «συνήθη διαδικασία», στο πλαίσιο της οποίας μπορεί κάθε ομάδα, που ορίζεται ως οργάνωση παραγωγών ή/και μεταποιητών τους οποίους αφορά το ίδιο γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο, ή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, να υποβάλει αίτηση καταχώρισης στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η σχετική γεωγραφική περιοχή. Το κράτος μέλος ελέγχει αν η αίτηση είναι αιτιολογημένη και τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Αυτή, αν κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την προστασία της ονομασίας, δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τα συγκεκριμένα στοιχεία που αναλυτικώς προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.
- 8 Το άρθρο 7 του βασικού κανονισμού ορίζει:

«1. Εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία της δημοσίευσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβάλει ένσταση κατά της [καταχώρισης].

2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μεριμνούν ώστε κάθε πρόσωπο που μπορεί να αποδείξει έννομο οικονομικό συμφέρον να έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση της αίτησης. Επιπλέον, σύμφωνα με την κατάσταση που επικρατεί σ' αυτά, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την πρόσβαση και άλλων ενδιαφερομένων που έχουν έννομο συμφέρον.

3. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να προβάλει ένσταση για την καταχώριση αποστέλλοντας δήλωση δεόντως αιτιολογημένη στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ή είναι

εγκατεστημένο. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να ληφθούν υπόψη οι εν λόγω παρατηρήσεις ή η προβληθείσα ένσταση εντός των τασσομένων προθεσμιών.

[...]]»

- 9 Εάν δεν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή καμία ένσταση κατά της καταχώρισεως, η ονομασία καταχωρίζεται σε μητρώο που τηρεί η Επιτροπή με τίτλο «Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων».
- 10 Σε περίπτωση παραδεκτών ασκηθείσας ενστάσεως, εάν τα κράτη μέλη δεν καταλήξουν σε συμφωνία, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση κατά τη διαδικασία του άρθρου 15 του ίδιου κανονισμού (διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής). Το άρθρο 7, παράγραφος 5, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της, για την έκδοση της αποφάσεώς της, «τις θεμιτές και παραδοσιακές χρήσεις και τους πράγματι υφιστάμενους κινδύνους σύγχυσης».
- 11 Το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού προβλέπει διαδικασία καταχώρισεως, την καλούμενη «απλοποιημένη διαδικασία», που διαφέρει από τη συνήθη διαδικασία. Σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή ποιες από τις νομίμως προστατευόμενες ονομασίες τους ή από τις ονομασίες που έχουν καθιερωθεί με τη χρήση επιθυμούν να καταχωρίσουν δυνάμει του βασικού κανονισμού. Η διαδικασία του άρθρου 15 του βασικού κανονισμού εφαρμόζεται κατ' αναλογία. Το άρθρο 17, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού αυτού διευκρινίζει ότι η κατά το άρθρο 7 διαδικασία ενστάσεως δεν εφαρμόζεται στο πλαίσιο της απλοποιημένης διαδικασίας.

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

- 12 Με έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 1994, η Ελληνική Κυβέρνηση ζήτησε από την Επιτροπή την καταχώριση της ονομασίας «φέτα» ως προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.
- 13 Στις 19 Ιανουαρίου 1996, η Επιτροπή κατέθεσε στην κατά το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού κανονιστική επιτροπή πρόταση κανονισμού που περιλάμβανε κατάλογο των ονομασιών που ήταν δυνατόν να καταχωρισθούν ως γεωγραφικές ενδείξεις ή προστατευόμενες ονομασίες προελεύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού. Στον κατάλογο αυτό περιλαμβανόταν η ονομασία «φέτα». Δεδομένου ότι η κανονιστική επιτροπή δεν αποφάνθηκε επί της προτάσεως αυτής εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή υπέβαλε την πρόταση στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 15, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, στις 6 Μαρτίου 1996. Το Συμβούλιο δεν αποφάσισε επί της προτάσεως αυτής εντός της τρίμηνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 15, πέμπτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.
- 14 Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 15, πέμπτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 12 Ιουνίου 1996, τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/96 σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του [βασικού] κανονισμού (ΕΕ L 148, σ. 1). Κατά το άρθρο 1 του κανονισμού 1107/96, η ονομασία «φέτα», που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού, στο τμήμα Α, υπό τον τίτλο «Τυριά» και κάτω από το όνομα της χώρας «Ελλάδα», καταχωρίστηκε ως προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως.
- 15 Με απόφαση της 16ης Μαρτίου 1999, (C-289/96, C-293/96 και C-299/96, Δανία κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-1541), το Δικαστήριο ακύρωσε τον

κανονισμό 1107/96 στο μέτρο που περιλάμβανε την καταχώριση της ονομασίας «φέτα» ως προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως. Το Δικαστήριο δέχθηκε με την απόφασή του ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση του ζητήματος εάν η «φέτα» συνιστά κοινή ονομασία, δεν έλαβε δεόντως υπόψη όλους τους παράγοντες που όφειλε να λάβει υπόψη δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.

- 16 Κατόπιν της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 25 Μαΐου 1999, τον κανονισμό (ΕΚ) 1070/1999 για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού 1107/96 (ΕΕ L 130, σ. 18) διαγράφοντας την ονομασία «φέτα» από το μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προελεύσεως και των γεωγραφικών ενδείξεων καθώς και από το παράρτημα του κανονισμού 1107/96.
- 17 Επανεξετάζοντας στη συνέχεια την αίτηση καταχώρισεως της Ελληνικής Κυβερνήσεως, η Επιτροπή υπέβαλε στην κανονιστική επιτροπή σχέδιο κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 15, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, προτείνοντας την καταχώριση της ονομασίας «φέτα» βάσει του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού, ως προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως, στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προελεύσεως και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων. Δεδομένου ότι η κανονιστική επιτροπή δεν αποφάνθηκε επί της προτάσεως αυτής εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή υπέβαλε την πρόταση στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 15, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.
- 18 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν αποφάσισε επί της προτάσεως αυτής εντός της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 15, πέμπτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 14 Οκτωβρίου 2002, τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2002 για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού 1107/96 όσον αφορά την ονομασία «φέτα» (ΕΕ L 277, σ. 10, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Δυνάμει του κανονισμού αυτού, η ονομασία «φέτα» καταχωρίστηκε εκ νέου ως προστατευόμενη ονομασία και περιλήφθηκε στο παράρτημα του κανονισμού 1107/96, στο μέρος Α, υπό τους τίτλους «Τυριά» και «Ελλάδα».

Διαδικασία

- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Δεκεμβρίου 2002, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 20 Με έγγραφο της 5ης Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή ζήτησε την αναστολή της εκδικάσεως της υποθέσεως μέχρι την έκδοση αποφάσεως στις υποθέσεις C-465/02 και C-466/02.
- 21 Με έγγραφο της 26ης Φεβρουαρίου 2003, οι προσφεύγουσες δήλωσαν ότι αντιτάσσονται στην αίτηση αναστολής.
- 22 Με απόφαση της 19ης Μαρτίου 2003, το Πρωτοδικείο απέρριψε την αίτηση αναστολής της διαδικασίας.
- 23 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Ιουνίου 2003, η Επιτροπή προέβαλε, σύμφωνα με το άρθρο 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου.
- 24 Στις 20 Αυγούστου 2003, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως αυτής.
- 25 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Απριλίου και στις 2 Μαΐου 2003 αντίστοιχα, η Ελληνική Δημοκρατία και ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων (ΣΕΒΓΑΠ) ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.

- 26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 2 Μαΐου 2003, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ των προσφευγουσών.
- 27 Με διάταξη της 8ης Σεπτεμβρίου 2003, επετράπη στην Ελληνική Δημοκρατία και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρεμβούν.
- 28 Στις 21 Οκτωβρίου 2003, η Ελληνική Δημοκρατία κατέθεσε το υπόμνημά της παρεμβάσεως υπέρ της Επιτροπής.
- 29 Με διάταξη της 23ης Μαρτίου 2004, επετράπη στη ΣΕΒΓΑΠ να παρέμβει.
- 30 Στις 10 Μαΐου 2004, η ΣΕΒΓΑΠ κατέθεσε το υπόμνημά της παρεμβάσεως υπέρ της Επιτροπής.
- 31 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας δεν κατέθεσε εμπροθέσμως υπόμνημα παρεμβάσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

- 32 Με την προσφυγή τους οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

33 Με την ένσταση απαραδέκτου η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

34 Με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου.

35 Με τα υπομνήματα παρεμβάσεως η Ελληνική Δημοκρατία και η ΣΕΒΓΑΠ ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

36 Με την υπό κρίση προσφυγή οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

37 Η Επιτροπή καθώς και η Ελληνική Δημοκρατία και η ΣΕΒΓΑΠ, που παρεμβαίνουν υπέρ αυτής, εκτιμούν ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη διότι οι προσφεύγουσες δεν νομιμοποιούνται ενεργητικώς κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει επιπλέον ότι η προσφυγή ασκήθηκε εκπροθέσμως.

38 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Πρωτοδικείο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει επί της ουσίας. Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία συνεχίζεται προφορικώς, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από την εξέταση των στοιχείων της δικογραφίας ώστε να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία επί της ενστάσεως που πρότεινε η Επιτροπή.

Όσον αφορά την προβληθείσα από την Ελληνική Δημοκρατία ένσταση απαραδέκτου λόγω εκπρόθεσμης ασκήσεως της προσφυγής

39 Η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη διότι ασκήθηκε εκπροθέσμως. Δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δημοσιεύθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2002 και η προσφυγή ασκήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2002, δεν τηρήθηκε η δίμηνη προθεσμία του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ.

- 40 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτή η ένσταση απαραδέκτου είναι προδήλως αβάσιμη. Συγκεκριμένα, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής αρχίζει να τρέχει σύμφωνα με το άρθρο 102, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, από το τέλος της δέκατης τέταρτης ημέρας από της δημοσιεύσεως της επίδικης πράξεως. Η προθεσμία αυτή παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως σύμφωνα με το άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ήτοι κατά δέκα επιπλέον ημέρες. Επομένως, η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε εμπροθέσμως.

Όσον αφορά την ένσταση απαραδέκτου λόγω ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης των προσφευγουσών

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 41 Η Επιτροπή, η Ελληνική Δημοκρατία και η ΣΕΒΓΑΠ υποστηρίζουν ότι η προσφυγή στρέφεται κατά κανονισμού γενικής ισχύος, υπό την έννοια του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, και ότι οι προσφεύγουσες δεν θίγονται ατομικά από τον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 42 Οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή. Υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει τη μορφή κανονισμού γενικής ισχύος δεν αποκλείει το να τις θίγει ατομικά και άμεσα. Προβάλλουν, προς τούτο, πέντε επιχειρήματα.
- 43 Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι θίγονται ατομικά στον βαθμό που έχουν ειδικό δικαίωμα να χρησιμοποιούν την ονομασία «φέτα» ή «dansk Feta». Εκτιμούν έτσι ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θίγει, αφενός, το καθιερωθέν με τη μακρόχρονη χρήση δικαίωμά τους να χρησιμοποιούν την ονομασία «φέτα» και, αφετέρου, το δικαίωμά τους, ως δανοί παραγωγοί, να χρησιμοποιούν τη νομίμως προστατευόμενη ονομασία «dansk Feta», στον βαθμό που ο κανονισμός αυτός παρέχει στους έλληνες παραγωγούς το αποκλειστικό δικαίωμα να χρησιμοποιούν

την ονομασία «φέτα». Προβάλλουν ότι παράγουν φέτα με την ονομασία «dansk Feta» σύμφωνα με τη νομοθεσία της Δανίας η οποία επιφυλάσσει το δικαίωμα χρήσεως της ονομασίας αυτής υπέρ των δανών παραγωγών φέτας. Ισχυρίζονται, επιπλέον, ότι η ονομασία «dansk Feta» έχει χαρακτήρα «επισημάνσεως ποιότητας» η οποία καθιστά δυνατό να προσδιοριστεί ότι το προϊόν πληροί ορισμένα κριτήρια που καθορίζονται από τη νομοθεσία, όσον αφορά την προέλευση, τη σύνθεση, τη μέθοδο παραγωγής ή την ποιότητα του προϊόντος.

44 Προς στήριξη των επιχειρημάτων τους, οι προσφεύγουσες αναφέρονται στην απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorníu κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-1853), καθώς και στις διατάξεις του Πρωτοδικείου της 26ης Μαρτίου 1999, T-114/96, Biscuiterie-confiserie LOR και Confiserie du Tech κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-913), και της 30ής Ιανουαρίου 2001, T-215/00, La Conquete κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-181).

45 Συναφώς, ισχυρίζονται ότι έχουν, υπό την έννοια της νομολογίας αυτής, παρόμοιο κεκτημένο σε εθνική κλίμακα ειδικό δικαίωμα, στο μέτρο που είχαν, στη Δανία, το προστατευμένο δικαίωμα να χρησιμοποιούν την ονομασία «dansk Feta», που παρείχε προστασία ανάλογη με αυτή του κανονισμού 2081/92. Το δικαίωμα αυτό, χρησιμοποιούμενο συστηματικά, αποτελεί, κατά τις προσφεύγουσες, ίδιον των δανών παραγωγών, η καταχώριση δε της ονομασίας «φέτα» τους βλάπτει διότι τους εμποδίζει να χρησιμοποιήσουν μια ονομασία ευρέως αποδεκτή μεταξύ των καταναλωτών.

46 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι η κατάστασή τους εξατομικεύεται στον βαθμό που αντιπροσωπεύουν το σημαντικότερο μερίδιο της παραγωγής φέτας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Arla Foods AMBA αποτελεί έτσι τον μεγαλύτερο παραγωγό φέτας στην Κοινότητα, με παραγωγή 15 609 τόνων το 2001. Επιπλέον, η συνολική παραγωγή των προσφευγουσών αντιστοιχεί κατά μέσον όρο, για την περίοδο 1988-1995, στο 39 % της συνολικής παραγωγής φέτας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο 13 % για το 2001.

- 47 Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο κανονισμός τις αφορά άμεσα λόγω των συνεπειών, από την άποψη του ανταγωνισμού, της καταχωρίσεως της ονομασίας «φέτα» προς αποκλειστική χρήση εκ μέρους των ελλήνων παραγωγών. Ισχυρίζονται, συναφώς, ότι, κατόπιν της καταχωρίσεως αυτής ως ελληνικής ονομασίας προελεύσεως, τίγεται η θέση τους στην αγορά, και τούτο κατά μείζονα λόγο καθότι οι έλληνες παραγωγοί, οι οποίοι έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα χρησιμοποίησεως της ονομασίας «φέτα», είναι οι σημαντικότεροι ανταγωνιστές τους στην ευρωπαϊκή αγορά.
- 48 Τέταρτον, οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι, εφόσον η Επιτροπή υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες, για ορισμένους ιδιώτες, της πράξεως που προτίθεται να εκδώσει, οι ιδιώτες αυτοί είναι πιθανό να θίγονται ατομικά. Θεωρούν, εν προκειμένω, ότι η Επιτροπή βρίσκεται στην κατάσταση αυτή, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού, από το οποίο προκύπτει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να λάβει υπόψη της τα προϊόντα που υφίστανται και διατίθενται νομίμως στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη για τους σκοπούς της ασκήσεως ανακοπής κατά της καταχωρίσεως μιας ονομασίας προελεύσεως. Επικαλούνται προς στήριξη των επιχειρημάτων τους την απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2002, T-177/01, Jégo-Quéré κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-2365).
- 49 Πέμπτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι ο κανονισμός τις αφορά ατομικά λαμβανομένης υπόψη της αρχής της παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Επισημαίνουν ότι δεν κατέστη δυνατό να λάβουν απάντηση από το Δικαστήριο επί προδικαστικού ερωτήματος που τέθηκε στην υπόθεση C-317/95, Canadane Cheese Trading AMBA (Συλλογή 1997, σ. I-4681), διότι το αιτούν δικαστήριο απέσυρε το ερώτημα. Υποστηρίζουν, εξάλλου, ότι, κατά τη μεταβατική περίοδο, δεν νομιμοποιούνται ενεργητικώς ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, διότι η διάθεση στο εμπόριο του τυριού με την ονομασία «danske Feta» θα έχει νομικές συνέπειες γι' αυτές μόνο μετά τη λήξη της μεταβατικής αυτής περιόδου. Υποστηρίζουν, τέλος, ότι η έννοια του ατομικού χαρακτήρα της πράξεως πρέπει να εφαρμοστεί στους έλληνες και τους δανούς παραγωγούς με τον ίδιο τρόπο. Θεωρώντας ότι, αν είχε απορριφθεί η ελληνική αίτηση καταχωρίσεως της ονομασίας «φέτα», οι έλληνες παραγωγοί θα νομιμοποιούνταν ενεργητικώς να προσβάλουν την απόφαση αυτή, πρέπει, εν προκειμένω, να ισχύει το ίδιο και για τις προσφεύγουσες ενόψει της απορριπτικής, όσον αφορά αυτές, αποφάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 50 Το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ ορίζει ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται με τις ίδιες προϋποθέσεις να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί, το αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 51 Κατά πάγια νομολογία, το κριτήριο διακρίσεως μεταξύ μιας πράξεως κανονιστικού χαρακτήρα και μιας απόφασεως κατά την έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου πρέπει να αναζητηθεί στη γενική ή όχι ισχύ της εν λόγω πράξεως (διατάξεις του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-10/95 P, *Asocarne* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-4149, σκέψη 28, και της 24ης Απριλίου 1996, C-87/95 P, *CNRAAP* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-2003, σκέψη 33). Μια πράξη έχει γενική ισχύ αν εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και αν παράγει τα έννομα αποτελέσματά της έναντι κατηγοριών προσώπων λαμβανομένων *in abstracto* (απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1996, T-482/93, *Weber* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-609, σκέψη 55, και η νομολογία που παρατίθεται εκεί).
- 52 Εν προκειμένω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός εξασφαλίζει στην ονομασία «φέτα» την προστασία που προβλέπεται από τον βασικό κανονισμό για τις ονομασίες προελεύσεως. Η προστασία αυτή συνίσταται στο ότι η χρησιμοποίηση της ονομασίας «φέτα» επιφυλάσσεται υπέρ των παραγωγών που κατάγονται από την περιγραφείσα γεωγραφική περιοχή, τα προϊόντα των οποίων πληρούν τις γεωγραφικές και ποιοτικές προδιαγραφές που επιβάλλονται για την παραγωγή της φέτας. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός αναγνωρίζει σε όλες τις επιχειρήσεις των οποίων τα προϊόντα πληρούν τις προβλεπόμενες γεωγραφικές και ποιοτικές απαιτήσεις το δικαίωμα εμπορίας των προϊόντων αυτών υπό την ανωτέρω ονομασία και αρνείται το δικαίωμα αυτό στις επιχειρήσεις των οποίων τα προϊόντα δεν πληρούν αυτές τις ίδιες για όλες τις επιχειρήσεις προϋποθέσεις. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός εφαρμόζεται εξίσου σε όλους τους παραγωγούς φέτας —υφιστάμενους και μελλοντικούς— οι οποίοι έχουν λάβει νόμιμα άδεια να χρησιμοποιούν την ονομασία αυτή καθώς και σε όλους αυτούς στους οποίους θα απαγορευθεί η χρήση στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Δεν έχει ως αντικείμενό του αποκλειστικά τους παραγωγούς των κρατών μελών, αλλά παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι απροσδιόριστου αριθμού παραγωγών τρίτων χωρών που θα είχαν την πρόθεση να προβούν σε εισαγωγές τυριού φέτα στην Κοινότητα, σήμερα ή στο μέλλον (διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2004, T-370/02, *Alpenhain-Camembert-Werk* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2097, σκέψη 54).

- 53 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί επομένως μέτρο γενικής ισχύος, υπό την έννοια του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ. Εφαρμόζεται επί αντικειμενικώς προσδιοριζομένων καταστάσεων και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων, λαμβανομένων γενικώς και αφηρημένως (διάταξη Alpenhain-Camembert-Werk κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 52 ανωτέρω, σκέψη 55). Το γενικό αυτό πεδίο εφαρμογής προκύπτει, κατά τα λοιπά, από το αντικείμενο της εν λόγω ρυθμίσεως, δηλαδή την προστασία, έναντι πάντων και στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως που έχουν καταχωρισθεί εγκύτως.
- 54 Ωστόσο, δεν αποκλείεται μια διάταξη που από τη φύση της και το πεδίο εφαρμογής της έχει κανονιστικό χαρακτήρα να αφορά ατομικά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Η περίπτωση αυτή υφίσταται όταν η εν λόγω πράξη το θίγει λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών της ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία το διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον με τον οποίο εξατομικεύεται ο αποδέκτης της αποφάσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, Codorniu κατά Συμβουλίου, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψεις 19 και 20· διάταξη Alpenhain-Camembert-Werk κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 52 ανωτέρω, σκέψη 56).
- 55 Εν προκειμένω, οι ισχυρισμοί που προέβαλαν οι προσφεύγουσες δεν επιτρέπουν να αποδοθεί σ' αυτές κανένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ή πραγματική κατάσταση που θα τις χαρακτήριζε και, ως εκ τούτου, θα τις εξατομικεύε σε σχέση με τους άλλους επιχειρηματίες. Αντιθέτως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά τις προσφεύγουσες παρά μόνον ως προς την ιδιότητά τους ως παραγωγών ή εμπόρων τυριού το οποίο δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη χρήση της προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως «φέτα». Οι προσφεύγουσες θίγονται επομένως κατά τον ίδιο τρόπο με όλες τις άλλες επιχειρήσεις των οποίων τα προϊόντα επίσης δεν πληρούν τις απαιτήσεις των σχετικών κοινοτικών διατάξεων.
- 56 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα ότι οι προσφεύγουσες θίγονται ατομικά στον βαθμό που έχουν ειδικό δικαίωμα να χρησιμοποιούν την ονομασία «φέτα» ή «dansk Feta», πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλόμενη

ονομασία «dansk Feta» δεν αποτελεί προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό. Πάντως, αντίθετα προς ό,τι ισχύει στα σήματα, όπου συνυπάρχει ένα οργανωμένο σύστημα προστασίας σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο, οι εν λόγω ονομασίες προελεύσεως ή γεωγραφικές ενδείξεις μπορούν να προστατεύονται σε κάθε κράτος μέλος μόνο στον βαθμό που έχουν καταχωρισθεί σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό. Επιβάλλεται η παρατήρηση, εξάλλου, ότι οι προσφεύγουσες δεν ισχυρίστηκαν επίσης ότι το Βασίλειο της Δανίας ανακοίνωσε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, την ονομασία «dansk Feta» ως ονομασία νομίμως προστατευόμενη στη Δανία. Επομένως, η νομοθεσία της Δανίας δεν μπορεί να χορήγησε στις προσφεύγουσες ειδικό δικαίωμα ανάλογο με το δικαίωμα επί σήματος που κατείχε η προσφεύγουσα στην υπόθεση Codorníu κατά Συμβουλίου, σκέψη 44 ανωτέρω.

57 Επιβάλλεται η διαπίστωση, στη συνέχεια, ότι οι προσφεύγουσες δεν αποδεικνύουν ότι η χρήση της ονομασίας «φέτα» ή «dansk Feta» την οποία επικαλούνται απορρέει από ανάλογο ειδικό δικαίωμα, το οποίο απέκτησαν σε εθνική ή κοινοτική κλίμακα πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού και το οποίο θίγει ο εν λόγω κανονισμός, υπό την έννοια της αποφάσεως Codorníu κατά Συμβουλίου και της διατάξεως La Conqueste κατά Επιτροπής, σκέψη 44 ανωτέρω.

58 Το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες διέθεταν στο εμπόριο, από μακρού, τα προϊόντα τους με την ονομασία «φέτα» ή «dansk Feta» δεν τους απονέμει ειδικό δικαίωμα υπό την έννοια της ανωτέρω νομολογίας. Η κατάσταση των προσφευγουσών δεν διαχωρίζεται, λόγω του γεγονότος αυτού, από την κατάσταση των άλλων παραγωγών που επίσης διέθεταν στο εμπόριο τα προϊόντα τους ως «φέτα» ή «dansk Feta» και στους οποίους δεν επιτρέπεται πλέον να χρησιμοποιούν την ονομασία αυτή η οποία προστατεύεται στο εξής με την καταχώρισή της ως ονομασία προελεύσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη Alphenhain-Camembert-Werk κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 52 ανωτέρω, σκέψη 66).

59 Το ότι υφίσταται νομοθεσία της Δανίας σχετική με την ονομασία «dansk Feta» δεν μπορεί να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό.

- 60 Αφενός, η νομοθετική αυτή ρύθμιση δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εξατομίκευση των προσφευγουσών εφόσον δεν έχει εφαρμογή σε όλες τις επιχειρήσεις που παράγουν τυρί και πληρούν τα κριτήρια που θέτει η νομοθεσία της Δανίας.
- 61 Αφετέρου, η νομοθετική αυτή ρύθμιση δεν απονέμει κανένα ειδικό δικαίωμα στις προσφεύγουσες. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τον φάκελο και από την απόφαση Δανία κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 15 ανωτέρω (σκέψη 63), σύμφωνα με την οποία, «κατά τη Δανική Κυβέρνηση, τούτο δεν συμβαίνει στην περίπτωση της φέτας που παράγεται στη Δανία, δεδομένου ότι, από το 1963, υπάρχουν στο κράτος αυτό κανόνες που απαιτούν να φέρει η εκεί παραγόμενη φέτα ετικέτες όπου αναγράφεται σαφώς η ένδειξη “δανική φέτα”», η δανική ρύθμιση, που επικαλούνται οι προσφεύγουσες, περιορίζεται στο να επιβάλλει υποχρέωση αναγραφής της προελεύσεως του εν λόγω τυριού.
- 62 Η εν λόγω ρύθμιση δεν αποτελεί επομένως διάταξη που απονέμει ειδικό δικαίωμα στις προσφεύγουσες, αλλά, αντίθετα, επιβάλλει σ’ αυτές την υποχρέωση να προσθέτουν τη διευκρίνιση «dansk» προκειμένου να τους επιτρέπεται να παράγουν φέτα και να την εμπορεύονται στη Δανία.
- 63 Οι προσφεύγουσες δεν μπορούν, επομένως, να επικαλεσθούν τη δανική ρύθμιση για να ισχυρισθούν ότι βρίσκονται σε ειδική κατάσταση που δικαιολογεί να αναγνωριστεί υπέρ αυτών δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού σε αντίθεση με όλους τους άλλους παραγωγούς φέτας στην Κοινότητα, ιδίως στη Γαλλία ή στη Γερμανία, οι οποίοι μπορούν να παράγουν και να εμπορεύονται φέτα ελεύθερα χωρίς να υποχρεούνται να προσθέσουν μνεία που να διευκρινίζει τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος τους.
- 64 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η δανική ρύθμιση πρέπει να θεωρηθεί ότι καθιερώνει επισήμανση ποιότητας.

- 65 Επιβάλλεται η παρατήρηση, συναφώς, πρώτον, ότι, όπως προκύπτει από τον φάκελο, η δανική αυτή ρύθμιση δεν θεσπίσθηκε για να προστατεύσει ή για να προβάλει πιθανά ειδικά χαρακτηριστικά της δανικής φέτας, αλλά ανταποκρίνεται στην ανάγκη να εξασφαλίσει για τον καταναλωτή σωστή και τίμια πληροφόρηση προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος συγχύσεως με την ελληνική φέτα. Η δανική ρύθμιση προβλέπει εξάλλου και την προσθήκη του επιθέτου «δανικό» για μια ολόκληρη σειρά άλλων τυριών που παράγονται στη Δανία και προέρχονται ιστορικά από άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες (grana, munster, gouda, κ.λπ.).
- 66 Στη συνέχεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες ούτε εξέθεσαν τους λόγους που αποδεικνύουν ότι η εν λόγω νομοθεσία μπορεί να θεωρηθεί ότι καθιερώνει επισήμανση ποιότητας ούτε ήταν σε θέση να δικαιολογήσουν τη συμβατότητα αυτής της επισήμανσεως ποιότητας με τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ. Όπως προκύπτει συγκεκριμένα από τη νομολογία, το δικαίωμα χρήσεως ονομασίας ποιότητας μπορεί —εξαιρέσει των κανόνων που έχουν εφαρμογή σε θέματα ονομασιών προελεύσεως και γεωγραφικών ενδείξεων— να εξαρτάται μόνον από την ύπαρξη συμφυών αντικειμενικών χαρακτηριστικών από τα οποία προκύπτει η ποιότητα του προϊόντος σε σχέση με ίδια προϊόντα κατώτερης ποιότητας, αλλά όχι από τη γεωγραφική θέση του ενός ή του άλλου σταδίου της παραγωγής του και ότι οι αυτές οι ονομασίες ποιότητας δεν πρέπει να συνδέονται με μια εθνική τοποθεσία στην οποία λαμβάνει χώρα η παραγωγή των επίδικων προϊόντων, αλλά αποκλειστικά με την ύπαρξη συμφυών αντικειμενικών χαρακτηριστικών που δίνουν στα προϊόντα την ποιότητα την οποία απαιτεί ο νόμος (βλ. υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 1978, 13/78, Eggers, Συλλογή τόμος 1978, σ. 605, σκέψεις 24 και 25· της 5ης Νοεμβρίου 2002, C-325/00, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2002, σ. I-9977, και της 6ης Μαρτίου 2003, C-6/02, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2003, σ. I-2389).
- 67 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι η εν λόγω δανική νομοθεσία μπορεί να θεωρηθεί ότι καθιερώνει επισήμανση ποιότητας, το γεγονός αυτό δεν αρκεί από μόνο του για να εξατομικεύσει τις προσφεύγουσες σε σχέση με κάθε άλλον παραγωγό φέτας που πληροί τις προδιαγραφές που θέτει η δανική νομοθεσία.
- 68 Επιβάλλεται εξάλλου η διευκρίνιση ότι η έλλειψη ειδικού δικαιώματος των προσφευγουσών επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η κατάστασή τους διέπεται ρητά κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο από το άρθρο 13, παράγραφος 2, του

βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει μια μεταβατική περίοδο που εξασφαλίζει σε όλους αδιακρίτως τους παραγωγούς, τηρουμένων ορισμένων προϋποθέσεων, μια αρκούντως μακρά περίοδο προσαρμογής προς αποφυγή οποιασδήποτε ζημίας (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη Alpenhain-Camembert-Werk κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 52 ανωτέρω, σκέψη 66). Το γεγονός ότι το μεταβατικό αυτό καθεστώς αφορά τις προσφεύγουσες δεν αρκεί επομένως για να τις εξαιτομικεύσει.

- 69 Όσον αφορά, δεύτερον, τον ισχυρισμό ότι η κατάσταση των προσφευγουσών εξατομικεύεται στον βαθμό που αυτές παράγουν σημαντικό μέρος της συνολικά παραγόμενης φέτας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αρκεί να υπομνηστεί ότι το γεγονός ότι μια επιχείρηση κατέχει μεγάλο μερίδιο της οικείας αγοράς δεν αρκεί αφ' εαυτού για να τη χαρακτηρίσει σε σχέση με κάθε άλλον επιχειρηματία τον οποίον αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 9ης Νοεμβρίου 1999, T-114/99, CSR Pampryl κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3331, σκέψη 46, και Alpenhain-Camembert-Werk κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 52 ανωτέρω, σκέψη 58).
- 70 Όσον αφορά, τρίτον, το επιχείρημα ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη, για τους σκοπούς της εξατομικεύσεως της καταστάσεως των προσφευγουσών, οι συνέπειες, από άποψη ανταγωνισμού, της καταχωρίσεως της ονομασίας «φέτα» προς χρήση εκ μέρους των ελλήνων παραγωγών, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι πράξη γενικής ισχύος μπορεί να έχει διαφορετικά συγκεκριμένα αποτελέσματα για τα διάφορα υποκειμένα δικαίου στα οποία έχει εφαρμογή δεν μπορεί να τα εξατομικεύσει σε σχέση με όλους τους άλλους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες, εφόσον, όπως εν προκειμένω, η πράξη αυτή εφαρμόζεται δυνάμει μιας αντικειμενικώς προσδιοριζομένης καταστάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2000, T-138/98, ACAV κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-341, σκέψη 66, και διάταξη La Conquete κατά Επιτροπής, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 37).
- 71 Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει ρητώς αποφανθεί ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα βρίσκεται, κατά τον χρόνο εκδόσεως κανονισμού περί καταχωρίσεως ονομασίας προελεύσεως, σε κατάσταση που την υποχρεώνει να προβεί σε προσαρμογές στη διάρθρωση της παραγωγής της προκειμένου να πληροί τις εν λόγω προϋποθέσεις δεν αρκεί προκειμένου να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός την αφορά ατομικά κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον του αποδέκτη μιας πράξεως (διάταξη La Conquete κατά Επιτροπής, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 35).

- 72 Όσον αφορά, τέταρτον, το επιχείρημα των προσφευγουσών σχετικά με την υποτιθέμενη υποχρέωση της Επιτροπής να λάβει υπόψη της κατά την έκδοση του κανονισμού την κατάσταση των προσφευγουσών, ουδόλως μπορεί να συναχθεί από τη μοναδική αυτή διαπίστωση ότι η Επιτροπή έχει την υποχρέωση να ενημερωθεί για τις αρνητικές συνέπειες που θα μπορούσε να έχει η επίδικη πράξη της σε ορισμένες επιχειρήσεις τις οποίες αφορά ατομικά η πράξη αυτή κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2003, C-142/00 P, Επιτροπή κατά Nederlandse Antillen, Συλλογή 2003, σ. I-3483, σκέψη 75).
- 73 Όσον αφορά, πέμπτον και τελευταίο, το επιχείρημα των προσφευγουσών που αντλείται από την επιταγή περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, πρέπει να επισημανθεί, κατ' αρχάς, ότι ευθεία προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του κοινοτικού δικαστή θα μπορούσε να ασκηθεί παραδεκτώς μόνον αν ήταν δυνατόν να αποδειχθεί, κατόπιν συγκεκριμένου από τον δικαστή ελέγχου των εθνικών δικονομικών κανόνων, ότι οι κανόνες αυτοί δεν επιτρέπουν στον ιδιώτη την άσκηση ένδικου βοηθήματος με το οποίο θα είχε τη δυνατότητα να αμφισβητήσει το κύρος της προσβαλλομένης κοινοτικής πράξεως (διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2003, C-258/02 P, Bactria κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-15105, σκέψη 58).
- 74 Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει διασαφηνίσει ότι, όσον αφορά την προϋπόθεση του ατομικού συμφέροντος που απαιτεί το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, αν αληθεύει ότι η προϋπόθεση αυτή πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της αρχής της παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων περιστάσεων που είναι δυνατό να εξατομικεύουν τον προσφεύγοντα, η ερμηνεία αυτή δεν είναι δυνατόν να καταλήξει στο να μη λαμβάνεται υπόψη η εν λόγω προϋπόθεση, η οποία ρητώς προβλέπεται στη Συνθήκη, χωρίς να υπάρξει υπέρβαση των αρμοδιοτήτων που αναγνωρίζει στα κοινοτικά δικαστήρια. Επομένως, αν δεν πληρούνται η προϋπόθεση αυτή, σε καμία περίπτωση δεν είναι παραδεκτή η προσφυγή ακυρώσεως που ασκεί κατά κανονισμού ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψεις 36, 37 και 39, και της 1ης Απριλίου 2004, C-263/02 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, Συλλογή 2004, σ. I-3425, σκέψη 33).

- 75 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά τους δανούς παραγωγούς φέτας υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.
- 76 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί μέτρο γενικής ισχύος και ότι οι προσφεύγουσες δεν θίγονται λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών τους ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία τις διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, τις εξατομικεύει, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 77 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι υπάρχει σχετικό αίτημα της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες, οι οποίες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
- 78 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Εν προκειμένω, η Ελληνική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά τους έξοδα.
- 79 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, οι παρεμβαίνοντες, εξαιρέσει των κρατών μελών και των οργάνων της Κοινότητας, μπορούν να καταδικαστούν να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Εν προκειμένω, η ΣΕΒΓΑΠ πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.**
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων (ΣΕΒΓΑΠ) φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

M. Jaeger